

Sygn. akt II AKa 253/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSA Wojciech Andruszkiewicz

Sędziowie: SSA Dorota Paszkiewicz (spr.)

SSA Dariusz Malak

Protokolant: sekr. sądowy Katarzyna Pankowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku Krzysztofa Nowickiego

po rozpoznaniu w dniu 19 sierpnia 2015 r.

sprawy

skazanego M. T.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Okręgowego w Elblągu

z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt **II K 40/15**

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. L. – Kancelaria Adwokacka w E. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) brutto tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu przed Sądem Apelacyjnym

UZASADNIENIE

M. T. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 27 lutego 2003 r. sygn. akt II K 159/02 za czyn z art. 223 kk w zb. z art. 224 § 2 kk w zb. z art. 157 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk popełniony w dniu 6 sierpnia 2002 r. na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 06 sierpnia 2002 r. do dnia 27 lutego 2003 r., a którą to karę skazany odbył od dnia 15 kwietnia 2003 r. do dnia 23 grudnia 2003 r.;

2. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 kwietnia 2004 r. sygn. akt X K 363/04, za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełniony w nocy z 11/12 lutego 2004 r. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 7 sierpnia 2009 r. zarządzono wykonanie kary zastępczej 119 dni pozbawienia wolności, którą skazany odbył w okresie od dnia 6 stycznia 2010 r. do dnia 5 maja 2010 r.;

3. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 września 2004 r. sygn. akt II K 701/04 za czyn z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od stycznia 2004 r. do 22 kwietnia 2004 r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

4. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 grudnia 2004 r., sygn. akt II K 1110/04 za ciąg czynów z art. 279 § 1 kk popełnionych w nocy 04/05 czerwca 2004 r. oraz w nocy 30/31 sierpnia 2004 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 278 § 1 kk popełniony w nocy 30/31 sierpnia 2004 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat. Której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 listopada 2009 r.;

5. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 7 stycznia 2005 r., sygn. akt X K 1211/04 za czyn z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 31 sierpnia 2004 r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 31 sierpnia 2004 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania oskarżonego w okresie od dnia 31 sierpnia 2004 r. do dnia 02 września 2004 r.;

6. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 stycznia 2005 r., sygn. akt II K 1168/04 za ciąg czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk oraz z art. 279 § 1 kk popełnionych od kwietnia 2004 r. do 27 czerwca 2004 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 22 kwietnia 2009 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj pozbawienia wolności.

7. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 15 marca 2005 r., sygn. akt II K 96/05 za ciąg czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk oraz z art. 279 § 1 kk popełnionych od 26 maja 2004 r. do listopada 2004 r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 6 kwietnia 2005 r., sygn. akt VIII K 79/05 za ciąg czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk popełnionych w dniu 12 września 2004 r. oraz w nocy 20/21 września 2004 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 26 kwietnia 2005 r., sygn. akt X K 364/05 za czyn z art. 288 § 1 kk popełniony w dniu 1 października 2004 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;

10. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 września 2009 r., sygn. akt II K 33/09 za ciąg czynów z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk oraz z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 283 kk popełnionych w dniu 20 sierpnia 2008 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 marca 2014 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj pozbawienia wolności. W okresie od dnia 07 września 2010 r. do dnia 17 października 2010 r. skazany odbył zastępczą karę 40 dni pozbawienia wolności w zamian za nieuiszczoną grzywnę;

11. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 9 listopada 2009 r., sygn. akt II K 134/09 za czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 13 października 2008 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

12. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 listopada 2009 r., sygn. akt X K 602/09 za czyn z art. 158 § 1 kk popełniony w dniu 14 lutego 2009 r. na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wykonanie kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 marca 2014 r. zarządzono wykonanie warunkowo zawieszonyj pozbawienia wolności;

13. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 2 grudnia 2009 r., sygn. akt X K 841/09 za ciąg czynów z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnionych w dniach 9 kwietnia 2009 r. oraz 10 kwietnia 2009 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za czyn z art. 245 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 21 maja 2009 r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 7 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres zatrzymania oskarżonego w dniu 21 kwietnia 2009 r.;

14. Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 14 października 2010 r., sygn. akt II K 870/10 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 18/19 sierpnia 2009 r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki dziennej na 10 złotych;

15. Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 5 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII K 879/13 za czyn z art. 191 § 1 kk w zb. z art. 190a § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w okresie od lipca 2012 r. do 31 października 2012 r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbywa od dnia 26 stycznia 2015 r.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 8 sierpnia 2005 r., sygn. akt II K 530/05 w pkt I połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 701/04, Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt X K 1211/04 oraz Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt VIII K 79/05 i wymierzono karę łączną 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w pkt II połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt X K 364/05 oraz Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 96/05 i wymierzono karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawieniem wolności. Na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu, sygn. akt II K 401/10 pkt I niniejszego wyroku łącznego stracił moc.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 20 maja 2010 r., sygn. akt II K 401/10 w pkt I połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami:

Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 701/04, Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt X K 1211/04, Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 1168/04, Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 1110/04 oraz Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt VIII K 79/05 i wymierzono karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś w pkt II połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 134/09 oraz Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 841/09 i wymierzono karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawieniem wolności. Na mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Gdyni sygn. akt II K 408/11 pkt II niniejszego wyroku łącznego stracił moc.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23 września 2011 r., sygn. akt II K 408/11 połączono jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego W Elblągu sygn. akt 11 K 134/09, Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 841/09 oraz Sądu Rejonowego w Elblągu sygn. akt II K 870/10 i wymierzono karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy w Elblągu wyrokiem z dnia 6 maja 2015 r., sygn. akt II K 40/15 orzekł:

I. na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. stwierdził, że wyrok łączny Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 23 września 2011 r., w sprawie sygn. akt II K 408/11 stracił moc oraz, że pkt II wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 20 maja 2010 r. sygn. akt II K 401/10 stracił moc;

II. na mocy art. 569 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 września 2009 r. sygn. akt II K 33/09, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 09 listopada 2009 r. sygn. akt II K 134/09, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 19 listopada 2009 r. sygn. akt X K 602/09, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 02 grudnia 2009 r. sygn. akt X K 841/09 oraz Sądu Rejonowego w

Gdyni z dnia 14 października 2010 r. sygn. akt II K 870/10 i wymierzył skazanemu M. T. karę łączną 5 /pięciu/ lat pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt X K 841/09 w dniu 21 kwietnia 2009 r.

IV. na mocy art. 569 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 września 2009 r. sygn. akt II K 33/09 i Sądu Rejonowego w Gdyni z dnia 14 października 2010 r. sygn. akt II K 870/10 i wymierzył skazanemu M. T. karę łączną grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć złotych);

V. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w pkt IV kary łącznej grzywny zaliczył skazanemu okres zastępczej kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 33/09 od dnia 07 września 2010 r. do dnia 17 października 2010 r.;

VI. stwierdził, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach jednostkowych podlegających połączeniu ulegają odrębnemu wykonaniu;

VII. na mocy art. 572 k.p.k. wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego umorzył postępowanie odnośnie wyroków: Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 27 lutego 2003 r. sygn. akt II K 159/02, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 kwietnia 2004 r. sygn. akt X K 363/04, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 27 września 2004 r. sygn. akt II K 701/04, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 17 grudnia 2004 r. sygn. akt II K 1110/04, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 7 stycznia 2005 r. sygn. akt X K 1211/04, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 13 stycznia 2005 r. sygn. akt II K 1168/04, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 15 marca 2005 r. sygn. akt II K 96/05, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 06 kwietnia 2005 r., sygn. akt VIII K 79/05, Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 26 kwietnia 2005 r., sygn. akt X K 364/05 oraz Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 05 grudnia 2013 r., sygn. akt VIII K 879/13;

VIII. na mocy art. 29 ust. 1 Ustawy z dnia 26 maja 1983 roku Prawo o adwokaturze /Dz. U. z 1982 r. nr 16, poz. 124 z póź. zm., § 14 ust. 5, oraz § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U 2002 Nr 163 poz. 1348) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. P. L. kwotę 120 zł /sto dwadzieścia złotych/ + 23% VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

IX. na mocy art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył go w całości, zarzucając:

- naruszenie przepisu art. 569§ 1 k.p.k. w zw. z art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk poprzez ich wadliwą wykładnię oraz uznanie, że łącząc kary pozbawienia wolności jednostkowe orzeczone wyrokami opisanymi w pkt II. wyroku , sąd nie zastosował zasady pełnej absorpcji , a zastosował zasadę asperacji pomimo istnienia ku temu podstaw prawnych i faktycznych.

Skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w zakresie pkt II. i z mocy ww. przepisów połączenie kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w tym punkcie wyroku i wymierzenie skazanemu M. T. kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności oraz przyznanie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu w wysokości wg norm przepisanych prawem.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie, co skutkowało utrzymaniem zaskarżonego wyroku w mocy.

Jakkolwiek apelacja wskazuje na zaskarżenie powyższego wyroku w całości, jednakże w istocie sprowadza się do zaskarżenia wysokości kary łącznej orzeczonej w punkcie II. tegoż wyroku. W punkcie tym Sąd Okręgowy połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Elblągu w sprawach: IIK 33/09, II K 134/09, X K 602/09, X K 841/09 i Sądu Rejonowego w Gdyni w sprawie II K 870/10 i wymierzył skazanemu karę łączną 5 lat pozbawienia wolności. Do połączenia zatem były skazania w wymiarach: 2 lat pozbawienia wolności, 10 miesięcy pozbawienia wolności, 10 miesięcy pozbawienia wolności, 6 i 5 miesięcy pozbawienia wolności /połączone w karę 7 miesięcy pozbawienia wolności/, jak też w wymiarze roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Jak z powyższego wynika najmniejszą możliwą do wymierzenia karą łączną była kara 2 lat pozbawienia wolności, a najwyższą karą powyżej 5 lat pozbawienia wolności, którą Sąd Okręgowy obliczył w uzasadnieniu na 5 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności, gdy faktyczna suma kar jednostkowych wynosiła 6 lat i 1 miesiąc, choć z uwzględnieniem węzła kary łącznej wymierzonej wyrokiem w sprawie X K 841/09 – właśnie 5 lat i 9 miesięcy. Dodać wypada, że poprzedni wyrok łączny w sprawie II K 408/11 Sadu Rejonowego w Gdyni łączył kary 10 miesięcy pozbawienia wolności /IIK 134/09/, 6 i 5 miesięcy, połączone w karę 7 miesięcy pozbawienia wolności /XK 841/09/ oraz roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności /II K 870/10/ w karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności. Suma kar po wydaniu wyroku łącznego w sprawie II K 408/11, z uwzględnieniem nowych skazań objętych zaskarżonym wyrokiem wynosiłaby zatem 5 lat i 4 miesiące. Jak z powyższego wynika sytuacja skazanego uległa kolejnej poprawie, bowiem kara łączna uległa dalszemu złagodzeniu.

Zasady wymiaru kary łącznej określone zostały w art. 85 i 86 k.k. w sposób ogólny. W doktrynie i orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości wyrażone przez związek przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Przyjmuje się, że z reguły nie ma powodu, by orzekać karę łączną w dolnych granicach tj. w wysokości najsurowszej ze zbiegających się kar, bowiem popełnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych. Niemniej, choć absorpcję stosować należy wyjątkowo, jednak istnieją sytuacje, gdy jest ona słuszna i celowa. Przyjmuje się, że ta zasada miarkowania kary łącznej winna mieć zastosowanie, gdy wszystkie czyny wykazują bardzo bliską więź podmiotową i przedmiotową, albo orzeczone za niektóre czyny kary są tak minimalne, że w żadnym stopniu nie mogłyby rzutować na karę łączną, albo też istnieją jakieś szczególne okoliczności dotyczące osoby skazanego (vide m.in. wyrok s. apel. w Katowicach z 20.05.2008 IIAKa 129/08).

Odnosząc powyższe do realiów przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że Sąd Okręgowy drobiazgowo wykazał związki podmiotowo – przedmiotowe pomiędzy czynami i przydał im należyte znaczenie. Dodać wypada, że Sąd ten dostrzegł pozytywne aspekty zachowania skazanego wynikające z jego opinii, ale też należycie zinterpretował te elementy zachowania skazanego, które miały ewidentnie negatywną wymowę i jaskrawie świadczyły o braku postępów ze strony skazanego w zakresie poszanowania porządku prawnego. Zarówno ilość popełnionych przestępstw, ich wielorodzajowość, jak i postawa skazanego wynikająca z opinii z Zakładu Karnego wskazują, że wykluczone są te opisane wyżej sytuacje, które uzasadniałyby zastosowanie absorpcji.

O rażącej niewspółmierności kary można mówić na gruncie art. 438 pkt 4 k.p.k. nie w każdym przypadku ewentualnej różnicy w ocenach co do wymiaru kary, ale gdy chodzi o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można by – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, tj. niewspółmierną w stopniu niedającym się wręcz zaakceptować i będącą zatem również w odczuciu społecznym „karą niesprawiedliwą”. Wymierzona skazanemu kara łączna nie nosi cech rażącej niewspółmiernej surowości, bowiem jej wysokość jest adekwatna do całości bezprawia będącego udziałem skazanego, a przy tym jej wysokość nie jawi się jako oczywiście niesprawiedliwa.

Podzielając zatem stanowisko Sądu I instancji i argumentację zaprezentowaną w tej mierze w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, jak też stwierdzając prawidłowość zastosowania przepisów art. 85 i 86 k.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. Sąd Apelacyjny orzekł o utrzymaniu zaskarżonego wyroku w mocy.

Z uwagi na sytuację materialną skazanego zastosowano art. 624 § 1 k.p.k. i zwolniono go od ponoszenia kosztów sądowych należnych za postępowanie odwoławcze, natomiast koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przed Sądem Apelacyjnym ustalono w stawce minimalnej właściwej dla spraw o wydanie wyroku łącznego, z uwzględnieniem podatku VAT, zgodnie z obowiązującymi w tej mierze przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.